

Caravana cinematografică

a lui Titus Muntean este un film plin de amărăciune balcanică, o incursiune dureroasă, perversă și paradoxal, profund umană, în perioada de fundamentare a comunismului autohton.

➤ PAGINA 4

Videocracy

Un documentar politic. O investigație a modului pervers în care combinația de entertainment televizat și politică se poate dovedi letală IQ-ului unei nații.

➤ PAGINA 3

APERITIEE

 **FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
DE FILM TRANSILVANIA**

EDIȚIA 9, 28 MAI – 6 IUNIE 2010, CLUJ

Publicație oficială a TIFF
#2, Sâmbătă, 29 Mai, 2010
www.tiff.ro

Prezentat de:

Metropolis, metropolisuri, marele Metropolis

Metropolis este primul SF din istoria filmului. Gen cinematografic care a avut (ne-)șansa de a debuta cu o capodoperă indiscutabilă și inegalabilă. Una dintre cele mai admirate dar și maltratate pelicule a fost, de fapt și de drept, văzută doar de o mână de oameni în forma, starea și la viteza ei originală. Pentru că imediat după premiera din 1927 marea distopie futuristă semnată de Fritz Lang, considerată prea lungă și prea complexă a fost remontată. Până în 2008, o bună parte din bucățile "căzute la montajul ulterior premierii germane" au fost considerate pierdute. Storyline-ul principal a rămas același: povestea de dragoste dintre un june locuitor în Zigaretul destinat clasei conducătoare și o muncitoare din subsolurile Metropolisului. Amplasată într-un viitor mecanizat, povestea celor doi are ca fundal luptele dintre cele două clase sociale (marea burghezie și proletariatul) și este o pledoarie pentru înțelegere și armonie socială. De-a lungul celor 8 decenii care s-au scurs de la premieră au existat, restaurate, remontate, re-restaurate, răsremontate, rezonanzate varii *Metropolisuri*. Giorgio Moroder a avut Metropolisul lui, sonorizat electronic și coleg de deceniu cu Radio Gaga-ul de la Queen. Muzeu, fundații, instituții și arhive au descoperit, rețușat, reasamblat Metropolisuri.

Versiunea de 2010, prezentată la TIFF, provine din probabil singurul negativ al versiunii originale care a supraviețuit miraculos, răcit în arhivele muzeului cinematografului din Buenos-Aires. TIFF-ul oferă, deci, cinefililor cel mai complet și conform cu originalul *Metropolis* posibil.

Acompaniat sonor live de Antonio Bras, care-și pune semnătura pe o partitură muzicală eclectică, amestec de muzici simfonice și electronice, colaje expresioniste și ambienturi futuriste. Singurul artist care a creat un soundtrack pentru versiunea de 2010, Bras are atu-ul ironic al

electicismului sonor care, dincolo de acompanierea imaginilor lui Lang, se poate constitui într-o meditație muzicală asupra fragmentării și deosebit de complicatei istorii a primului, celui mai mare și mai restaurat science-fiction din istoria cinema-ului. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

APERITIFF / 2

Auzite, văzute, întîmplate...

● **Filmul *Revolucion*.** Ieri la ora 14 era programată proiecția filmului *Revolucion* la Cinema City. La ora 13:20, *Revolucion* survola spațiul aerian al Clujului. La ora 13.30 *Revolucion* ateriza pe aeroportul Cluj-Napoca, iar spectatorii se apropiau vertiginos de cinema. La ora 13.45 *Revolucion* zbura într-o mașină oficială TIFF spre Cinema City, iar spectatorii intrau în sală. Ora 14.00 fix: luminile s-au stins, rolele s-au încărcat, iar *Revolucion* era proiectat în mod miraculos pe ecran. Încă o "revoluție" de succes!

● **Bingo-ul din fundalul textelor.** Redacția AperiTIFF salută concursul de Bingo care se desfășoară în vecinătate. Un domn sau o doamnă, după caz, recită cu o voce gravă cifre una după alta. Din ce am auzit, numărul 17 e norocos...

● **Panourile umblătoare.** Pe străzile din centrul Clujului, există șanse mari zilele astea să vă întîlniți cu panourile luminoase TIFF, cărate de niște băieți în spate. Dacă vă abordează să vă dea un pliant, luați-l, zîmbiți-le... și mai gândiți-vă dacă să le dați sau nu ID-ul de mess.

● **Biscuiți cu cremă de cacao model eugenie.** Redacția AperiTIFF a fost premiată cu un număr neidentificat de "eugenii" pentru munca deosebită depusă în linia întâi. Suspectăm că încă nu a ajuns vestea la copiii din cadrul programului EducaTIFF. Noi le-am savurat în decorul "foarte optzecist" al redacției, parcă rupt din *Amintirile din epoca de aur* sau *Polițist, Adjectiv*. Mulțumim!

● **Filmele din competiție acum și on-line.** Începînd de astăzi, șase dintre filmele din Competiția TIFF 2010 vor putea fi urmărite gratuit online pe perioada festivalului, imediat după prima proiecție a fiecăruia în cadrul TIFF – <http://mubi.com/festivals/transilvania>

● **Turnuri și turnulețe TIFF.** Genți cu turnul TIFF făcut din mini-turnuri TIFF, tricouri cu turnulețe TIFF multicolore și genți cu TIFF scris din *lightsabere*, unde punctul pe *i* e capul lui Darth Vader la merchandise-ul studenților de la artă și design. Nouă ne-a rămas gîndul la ele.

● **Pentru cinefilii flămînzi.** TIFF-ul tocmai a rezolvat problema cinefililor înfomețați. Pe perioada festivalului, dacă păstrați cotorul biletului de la un film TIFF, puteți merge cu el la unul dintre restaurantele Marty. O pizza TIFF cu gust de film (și mozzarella) la festivalierul preț de 10,9 lei.

● **Twin Peaks la cafea.** Mic dejun deosebit de surprinzător, straniu și cel puțin la nivel auditiv cinefil: la hotel se prelingea din boxe coloana sonoră badalamentiană de la *Twin Peaks*-ul lui David Lynch. La un asemenea început de zi singurul final simetric și egal ar putea fi doar elfmanian. De preferință OST-ul de la *Nightmare Before Christmas*.

Concert

Ez Basic (Ungaria)

Începînd cu orele 22, formația indie-pop, new-wave Ez Basic (Ungaria) va susține un concert pentru inaugurarea unui an de Booha-Bar (Str.Piezisa, Nr.19). Acces: 10 Ron
Organizator TBA CREW BOOKING și THE INDEPENDENT MUSIC RESISTENCE.

AperiTiff

● Redactor șef: Ana Maria Sandu
● Redacție: Anca Grădinariu, Cristi Mărculescu, Mark Racz, Crăița Nanu, Cătălin Moise, Lavinia Gal, Raluca Bugnar
● Traduceri: Oana Darie
● Design: Carmen Gociu

● Ilustrație: Matei Branea
● Distribuție: Ionuț Husti
● Tipografie: Media Pro

● **Echipa AperiTIFF scrie despre festival și pe www.hbclub.ro**

EducaTIFF

Poveste cu doi țînțari

În *Tale of two mozzies* avem de-a face cu peripețiile a doi țînțari. Ceva mai retro și mult mai jazz decît *A Bug's Life*, regizorii danezi Jannik Hastrup și Flemming Quist Moller au reușit să creeze o lume a insectelor cu personaje vii și amuzante. Cei doi țînțari protagoniști nu seamană cu ceilalți din lumea lor... ei sînt speciali. Ea, Dagmar, este o mare dansatoare și se antrenează încontinuu, iar el, Egon, preferă zborului mersul pe bicicletă. Dagmar se îndrăgostește la prima vedere de Egon, dar el este prea imatur să înțeleagă asta și insistă că trebuie să plece să vadă lumea întreagă... pe bicicletă. Dar drumul îi este scurtat pentru că, iată, regina furnicilor roșii își pune armata să o omoare pe regina furnicilor negre, transformându-le astfel pe acestea în sclavi. Egon și Dagmar sînt forțați să intervină și se imbarcă într-o mare aventură, la finalul căreia vom învăța că nu e rușinos să fii diferit, că trebuie să ai curajul să iei propriile decizii și că prietenii sînt mai importanți decît orice. ■

– CRĂIȚA NANU

Concurs

Cine a văzut cele mai multe filme la TIFF?

În ultimii opt ani ai fost la filme de dimineața pînă seara? Cîte filme ai văzut la TIFF? Uimește-te! Arată-ne biletele rupte dar păstrate cu grijă. Ne rezervăm dreptul să ne povestești faza ta preferată din oricare dintre ele. Nu e ușor, dar pasiunea pentru filme îți poate fi răsplătită! Noi punem la bătaie premiul și un interviu cu cel mai bun dintre cei buni. Cel care a văzut mai multe filme decît noi... Sâmbătă la 12, la cinema Republica în hol, te vom cunoaște!

Adrese Cinematografe

● **REPUBLICA**, Pța. Mihai Viteazul, nr. 11
● **ARTA**, Str. Universității, nr. 3
● **VICTORIA**, Bdul Eroilor, nr. 51
● **CINEMA CITY** (în incinta Iulius Mall)
● **ECHINOX** (curtea interioară a Universității Babeș-Bolyai), str. Universității 7-9
● **INSOMNIA CAFE**, Str. Universității nr. 2

● **IULIUS MALL** (parcare Auchan, proiecții drive-in), Str. Alex. Vaida Voievod nr. 53-55
● **AUDITORIUM UBB**, Str. M. Kogălniceanu nr. 3
● **PIAȚA UNIRII, MEETING POINT și TIFF LOUNGE** (în incinta Muzeului de Artă), Pța Unirii nr. 30

Supernova

Bună să-ți fie inima!

Vești bune pentru fanii lui *Noi albinoi*: Dagur Kari revine cu un al treilea film care-ți merge direct la inimă, *The Good Heart*, turnat în engleză și parțial la New York, dar în perfectă concordanță cu umorul atât de special al regizorului islandez și simpatia lui absolută pentru personaje lunatice și inadapate.

Povestea e simplă, chiar dacă unii cronicari au numit-o, pe nedrept, simplistă: un bătrîn cinic și mizantrop care înjură cum respiră "colecționează" atacuri de inimă care-l bagă, periodic, în spital și recuperează un tînăr sinucigaș cu suflet caritabil căruia vrea să-i predea filozofia lui abrazivă de viață, la pachet cu cheia barului său delabrat. Nu de alta, dar fiecare nou infarct i-ar putea fi fatal. Regulile barului sînt simple și crude: nu legi prietenii cu clienții vechi; pe cei noi îi "încurajezi" să nu mai calce niciodată pe acolo; iar accesul femeilor este strict interzis.

Mai mult: "noi nu sîntem aici ca să-i salvăm pe oameni, ci ca să-i distrugem", zice bătrînul înăcrit către tînărul bun ca pîinea caldă. Alchimia dintre cele două personaje cum nu se poate mai complementare e fantastică și poți jura cu mîna pe inimă că un transfer - de personalitate? - e pe cale să se întîmple de-a lungul istoriei. Originalitatea filmului vine însă din inteligența muclătită a lui Dagur care are inspirația de a concepe totul ca un soi de sitcom întunecat, infuzat de umor sec și o emoție cum nu se poate mai genuină și populat de o faună zănatecă al cărei trecut nu este niciodată explicat. Există, de pildă, clientul care, timp de zece ani, intră în bar la aceeași ora, comandă un espresso pe care-l bea în tăcere și pleacă. Există, la aceeași teighea tocită de vreme, un gunoier, un gigolo și proprietarul florăriei de vizavi. Există, undeva într-o cușcă, o gisăa îndopată zilnic cu delicatose pentru apropiata masa de Crăciun. Există, finalmente în cadru, și o femeie, o stewardesă franțuzoaică dată afară pentru ca i-e frică să zboare. Și, mai presus de toate, există bărbatul misterios pe care-l uită Dumnezeu la bar, în fața unui șir de păhărele de tărie, care de-a lungul întregului film nu scoate nici o vorbă - deși este jucat de unul dintre cei mai importanți actori danezi, Nicolas Bro. La Dagur Kari, muțenia personajelor face însă cît o mie de cuvinte și e cheia de lectură ideală a filmelor lui. ■

- MIHAI CHIRILOV

Ce se întîmplă, documentarul?

Videocracy

Un documentar politic. O investigație a modului pervers în care combinația de entertainment televizat și politică se poate dovedi letală IQ-ului unei nații. Un film șocant despre Berlusconi, Mediaset și ce-a mai rămas din Italia, redusă la nivel național la un cocktail mult prea cretin pentru a mai fi amuzant. Ingredientele? Parașute în bikini și bărbăței cu abdomene plate, toți lihinți după iluzoria celebritate de două paralele pe care numai și numai o apariție televizată le-o poate oferi. Lucrurile nu par deosebit de tragice, dar după cum avertizează regizorul Erik Gandini, situația este paradoxală și greu explicabilă non-italienilor. Videocracy reușește să explice strălucit modul în care vedetismul ieftin și visele produse și vîndute de trustul Mediaset au devenit endemice și odată implementate în viața de zi cu zi și genomul italianului de rînd au dus spre triumfurile electorale ale unuia dintre păpușarii șefi: unicul Silvio Berlusconi. În ale cărui clipuri de campanie cîntă femei voluptuoase și al cărui aghiotant, Lele Mora, este, pînă la proba contrarie, cel mai sinistru personaj din selecția TIFF de anul acesta. Creator de idoli TV, mîndru de filmulețele fasciste cu Mussolini pe care le are stocate în telefonul mobil, înconjurat de băieți veseli și locuitor al unei vile de inspirație kubrickiană, Mora este un personaj inubliabil. Nici Fabrizio Corona nu-i mai prejos: autodefinit ca Robin Hood al paparazzilor, șantajist al vedetelor convertit chiar el în vedetă.

Dar nu personajele, ci conexiunile sînt dovada absolutamente odioasă. Legăturile dintre creatorul de staruri și Berlusconi, vedeta șef de stat. Cele dintre ubicuitatea președintelui Mediaset și cinismul solar al unor creaturi media plătite cu 10.000 de euro pentru o scurtă apariție în vreun club en vogue. ■

- CRISTI MĂRCULESCU

VIA
RESTAURANT

Str. Inocentiu Micu Klein Nr. 6 Cluj tel 0264. 593 220 www.viarestaurant.ro

Zilele Filmului Românesc

Caravana cinematografică

Etînar, ambițios și cuprins pînă în măduva oaselor de importanta misiune care i-a fost oferită de Partid. Îl cheamă Tavi, a fost crescut la orfelinat și nu a iubit niciodată. Captiv în nămoalele dintr-un sat de munte izolat, Tavi se vede frustrat de dificultățile și amînările cu care se confruntă. "Însărcinarea" vine de la Partidul Comunist Român și este de o importanță vitală: indoctrinarea propagandistică a țăranilor în vederea efectuării colectivizării. Metoda este cinema-ul, mai precis camionul plin de filme rusești de propagandă care trebuie folosite la instruirea întru comunism a maselor de la sate. Tavi se comportă dictatorial și furios ori de cîte ori ceva nu merge și nu se desfășoară conform normelor socialiste. Dar nu rămîne deloc insensibil la feminitatea firavă a unei bibliotecare de sat care, pentru a detensiona atmosfera conflictuală cauzată de multiplele incidente de pe parcursul caravanei cinematografice, este sfătuită să îi ofere nițică atenție. Sfatul vine de la persoane de vază: președintele consiliului local și învățătorul, care-și maschează frica de represaliile organelor de partid printr-o slugărnice grețoasă. Teamă le este tuturor sătenilor, iar Tavi nu ratează ocazia de a deveni dintr-un cretin indoctrinat - un monstru în toată regula.

Doru Boguță îl joacă impecabil pe Tavi, iar filmul lui Titus Muntean, plin de amărăciune balcanică, este o incursiune dureroasă, perversă și, paradoxal, profund umană în perioada de fundamentare a comunismului autohton. ■

- CRISTI MĂRCULESCU

Must See Ce se întîmplă, Documentarul?

Infernul lui Henri-Georges Clouzot

Ar fi trebuit să fie o capodoperă. Regizorul Henri-Georges Clouzot era încă de atunci o instituție a cinema-ului francez, protagonista era una dintre cele mai bine cotate și dezirabile actrițe ale deceniului 6 (Romy Schneider). Subiectul universal valabil: degenerarea din gelozie în demență a unui soț mult prea comun și suspicios. S-ar fi numit *L'Enfer*. Ar fi fost revoluționar, transgresiv, iconic și, cel mai probabil, dacă ar fi fost vreodată terminat, ar

fi schimbat cinema-ul. Dar Clouzot nu și-a terminat niciodată incursiunea cinematografică în demența deformatoare a realității din capul soțului mo-fluz. A avut la dispoziție și buget nelimitat și crema operatorilor din Franța. A filmat 130 de ore: de la experimentalisme vizuale și tehnici inovative, special inventate pentru *Infern*, la opere de artă kinetică și un soundtrack abstract, totul fusese minuțios pregătit.

Un documentar splendid despre un aproape existent film supra-realist, morbid, sublim și hipnotic. Un must see pentru cinefili și un documentar în egală măsură clasic și meta-textual. ■

- CRISTI MĂRCULESCU

Din fugă și în diagonală

● *Partener de-o viață*. Un documentar care trece de acel binecunoscut "grea-i viața pentru toți" la un nivel cu adevărat tragic, instaurînd o tristețe caldă și apăsătoare. *Old Partner* vine cu un triunghi conjugal enorm de bizar. Bătrînul îndirjit să semene și să are prin metode tradiționale, soția acestuia care își vociferează constant regretul că și l-a ales drept soț și, bineînțeles boul, care este în sensul pur sacrificial animalul de muncă și povară, pînă la ultimul lui pas. (L.G.)

● *Navigatori în Cosmos*. V-ați întrebat vreodată ce mai fac foștii cosmonauți din țările blocului socialist? Acesta este ideea de la care pleacă filmul. Foștii eroi "galactici", prezentați public după zborurile spațiale ca niște super-staruri pop erau niște personaje atent selectate de regimul comunist la vremea respectivă pentru a fi reprezentativi în ceea ce privește idealul de "om nou". Erau oameni cu "origini sociale sănătoase", iar unii au crezut sincer în comunism/socialism. Filmul ni-i arată cum trăiesc acum cînd comunismul a dispărut. (A. M. S.)

● *The Pier of Apolonovka* (Germania), regia Andrei Schwartz. Sevastopol, locul important pentru flota rusă încă din al doilea război mondial. Golful pe malul căruia se află orasul e decăzut, poluat cu o gramada de deșeuri metalice aruncate pe fundul apei, dar își continuă cumva viața: oamenii vin zilnic să înoate pe chei, puștii se amorezează tot acolo etc. Un film plin de viață, despre o lume aflată în descompunere. (A.M.S)

În ultimii 15 ani nu a existat nicio avertizare publică din partea autorităților privind lipsa potabilității apei sau vreun eventual risc la adresa sănătății publice.

new rooms, modern design

SPA & top floor swimming pool

japanese & vietnamese cuisine

Marco Polo
RESTAURANT

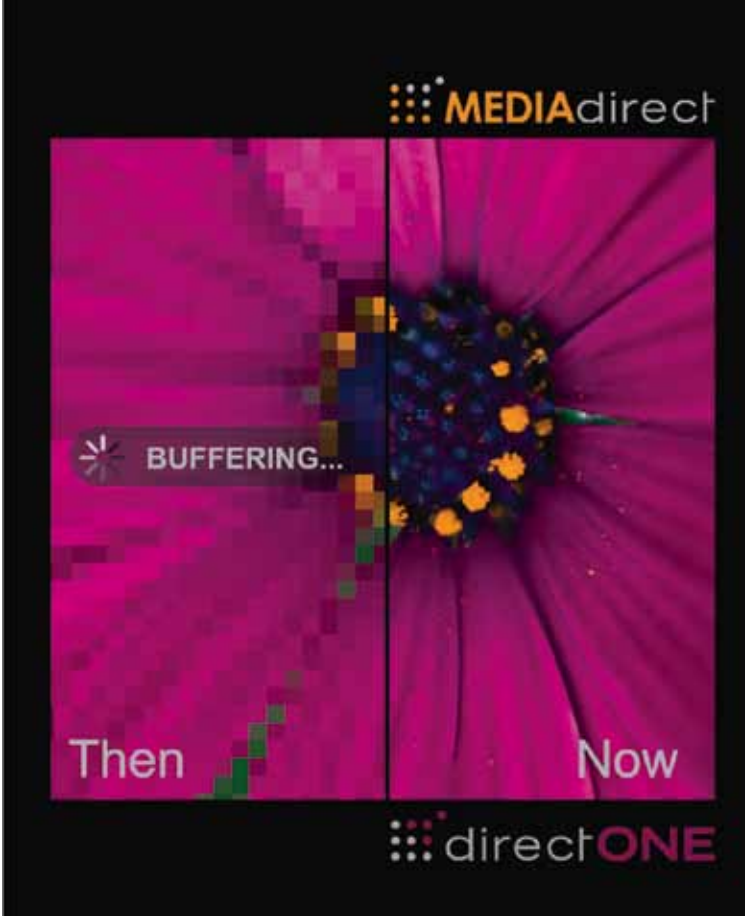
Ken Sai
ASIAN RESTAURANT

Salute Per Aqua

CITY PLAZA
THE BUSINESS and after Business HOTEL

The art of taking care...

Cluj-Napoca, str. Sindicatelor nr. 9-11
tel: 0264-450101 fax: 0264-450152
contact@cityhotels.ro
www.cityhotels.ro

MEDIAdirect

⌘ BUFFERING...

Then Now

directONE

liderul pieței românești de carne de pasăre,
o poveste de succes
a antreprenoriatului românesc

inovația ca sursă de dezvoltare
și disciplina ca filozofie de business

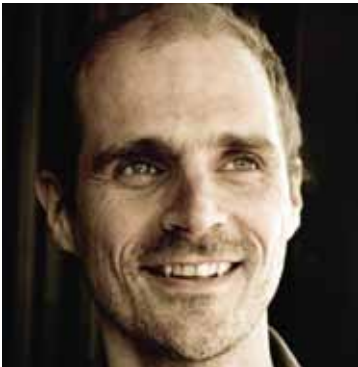
Marele Premiu

Livrat de **TNT**
sure we can

InterogaTIFF

Rik Vermeulen

In the Festivals catalogue, Rik Vermeulen, TIFF's executive director wishes us all a sublime festival. While having the man in front of me, in one of the rare calm moments these days, he shared some details about EducaTIFF, the section specifically desinged for the youngest of audiences and also he didn't mind revealing his enthusiasm about the diversity of the Dutch films, present this year in TIFF.

We know educaTIFF is a good pre-text for families to go together to see films. An oasis of films with and for children. How about some more insight into this section, Rik.

We actually have a section equally dedicated to children and teen agers, and the films are grouped in three age categories: 8 to12, 12 to15 and 15 to18 year olds. Being a section conceived to be educational, we were glad to work tightly with the local School Board and we maintained ties with schools and teachers in order to promote amongst them the idea of cinema going, both in Cluj and the surrounding areas. We prepared linked materials for teachers and students. Nonetheless, anyone, parents or grandparents, can attend the projections.

Are we dealing with didactic films or fiction? What guiding points can you offer our readers?

We didn't shy away from films that touch realities of nowadays, or problematic, complex situations. We didn't abandon the "family movie" type either, but topics such as parental divorce, children left behind by parents too busy with work or their relationships to acknowledge their children's existence and "gang-movies" have all been covered by our selection. For instance, *The Girl* is a story that can resonate very well with Romanian children whose parents left abroad to find work. It's a Swedish film that tells the story

of a little girl who is left in the care of an aunt who is barely capable of nurturing a child or interested in her at all. *All that I Love* is also a very interesting film: a group of senior high school kids get together to form a punk band. The catch is they live in the Poland of the 1980's and their music is not quite in tune with the communist regime's ideals. I'm also curious about the reaction of the Cluj spectators when it comes to *Eep!*, a fantasy with a girl whose hands are wings.

When I saw the title *The Crocodiles* I was expecting an animation with crocodiles, but I soon then realized it's a film about a group of detective teen-agers. How is EducaTIFF doing when it comes to animation?

It's doing good. There are 5 feature animation films out of a total of 12. We have films with mosquitoes and stories of cats. The highlights are two children's animations: *Ponyo*, the most recent Hayao Miyazachi and *Brendan and the secret of Kells*, a specifically beautiful film, which I sure will surprise even the adults with its visual ease and novelty. *Brendan* was actually nominated for this year's Oscars.

Any favorite characters?

I was especially fond of *Ponyo* but I would recommend *C'est pas moi, je le jure!* (*I swear it wasn't me!*) a film about a trouble-maker boy who is marvelously bright but not at all obedient.

Last year we had the Duchesses, a special panel for Dutch women-directors. This year there are many more Dutch films scattered in various panels. What Dutch films shouldn't be missed under any circumstances?

Dutch Cinema had a good year. It's not only my observation; the Dutch directors are now in a moment

when they have proved that they are capable also of ingenious fiction film making. I say this because we are mainly a nation known to be good at making documentaries; fiction was not considered our best asset. But, well, we've changed. And we've done quite well, because we have two movies and a half in the competition right here. *Nothing personal* is the debut of Urszula Antoniak, a Polish director established in Holland since many years. Furthermore the film is shot in Ireland. The combination turned out to be spectacular: *Nothing Personal* received 6 awards in Locarno – a record amount of awards for that festival given to the same movie. The film also received prizes from the Dutch Film Academy. In November I worked in another festival where it was awarded

the Public Choice prize. So there is most certainly something remarkable about *Nothing Personal*. Personally, I prefer *Last Conversation*, a much more experimental film. A woman in a car. Shot in real time, it lasts exactly 73 de minute, the exact amount of time you spend driving from Paris to Amsterdam. Johanna ter Steege, a very well seen actress in Holland, is mind blowing. And since we came to the topic of good actresses, you shouldn't miss *Aviatrix*, with Anamaria Marinca. The film is indeed special: a blend of war drama and musical fantasy. It's based on a true story from World War II: a group of Georgian soldiers are captured by the Germans and sent to an island. Marinca actually plays the aviatrix... ■

– TRANSLATED BY OANA DARIE

**FESTIVALUL INTERNATIONAL
DE FILM TRANSILVANIA**
www.tiff.ro

Eveniment
oferit de:

partner Orange

A soundtrack for Andy Warhol's Screen Tests

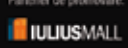

Lucian Ban (USA/RO) keys, sounds
Mat Maneri (USA) viola & electric viola
Silent Strike (RO) synth, sound design
Ban Basu (RO) visual

Biletele se găsesc la casieria cinematografului Republica.
Din 28 mai biletele se găsesc la toate punctele de vânzare bilete TIFF.

AUDITORIUM UBB
str. Kogălniceanu nr. 3-5

31 MAI 2010, 20:30
Cluj-Napoca

Partener de promovare:

Eveniment

Expoziție foto Andrei Pandeles și lansarea numărului 3 al revistei Punctum

Vernisajul expoziției de fotografie Andrei Pandeles va avea loc sâmbătă, 29 mai, la ora 17.00, la Galeria Muzeului de Artă din Cluj, în cadrul Festivalului Internațional de Film Transilvania (TIFF). Cu această ocazie va fi lansat numărul trei al revistei de fotografie Punctum.

Revista Punctum a realizat un amplu interviu cu fotografii Andrei Pandeles și a publicat o serie de fotografii mai puțin cunoscute ale acestuia. Deși în perioada comunismului Pandeles a făcut fotografii pentru publicații sportive, după Revoluție el a devenit cunoscut drept singurul fotograf român care a surprins sistematic în imagini epoca Ceaușescu.

„Din păcate, în România, mărturiile realității nu sînt considerate artă”, a declarat Andrei Pandeles în interviul acordat revistei Punctum. „La noi, pseudo-fotografia este considerată adevărata artă pentru că nu înfățișează realitatea urîtă și murdară. Dar, chiar dacă unii m-au înjurat pentru că am arătat o imagine indecentă și cenușie a României, eu am reușit să păstrez o mărturie a acelor timpuri. Alții din

generația mea au evitat pe cît posibil să aibă necazuri.”

Al treilea număr al revistei Punctum mai include un interviu cu caricaturistul Ion Barbu, o serie de imagini realizate de regizorul Alexandru Maftei, dar și un material amplu despre istoria fotografiei românești, în care sunt prezentate o serie de vedute realizate de Carol Szathmari la mijlocul secolului al XIX-lea.

Expoziția de fotografie Andrei Pandeles poate fi vizitată la Galeria Muzeului de Artă din Cluj (Piața Unirii, nr. 30), în perioada 29 mai-6 iunie 2010, pe toată durata TIFF.

Cosmin Bumbuț, editorul revistei de fotografie Punctum:

„Am lansat Punctum, alături de cîțiva prieteni, pentru că ne lipsea o revistă de fotografie la care să ne raportăm. Nu mai voiam să citim informații tehnice despre numere, timpi de expunere, diafragme sau ISO. Este un proiect care se face cu un efort mare și nu a fost gîndit ca o afacere. În Punctum publicăm portofolii și serii fotografice consistente, iar unul dintre cele mai importante capitole pentru noi este cel despre istoria fotografiei românești. Ne-am propus să scoatem la suprafață lucruri prea puțin cunoscute, din păcate, despre fotografia veche din România.

În numărul trei al revistei am publicat un material amplu despre Andrei Pandeles, unul dintre fotografiile români pe care îi apreciez foarte mult. Îmi plac fotografiile lui din comunism, nu doar pentru valoarea documentară, ci pentru naturalitatea și sinceritatea lor. O parte dintre fotografiile publicate în Punctum nu sînt cunoscute publicului. Am organizat o expoziție Andrei Pandeles la Cluj pentru că, în opinia mea, fotografiile lui ar trebui să fie văzute în toată țara, nu doar la București. Eu, ca fotograf mai tînăr, simt că am încă de învățat de la Andrei Pandeles.” ■

BRANEA'S ONE-SHOT MINIMAL COMIC

1. HAVE YOU HEARD ABOUT TIFF? 2. WHAT? 3. IT STARTED. 4. WHEN? 5. YESTERDAY 6. COOL! 7. LISTEN... 8. M? 9. CAN YOU LEND MY SOME MONEY? 10. NO.

Din fugă și în diagonală

• *Burlesc, fără perdea.*

Immodesty Blaize, Miss April March, Satan's Angel - toate sînt pseudonime alese de artiste de varieteu burlesc pentru a ațîța, sugera, momi imaginația spectatorilor. Urmașe ale lui Betty Boop, colege de generație cu Dita von Tease, artistele de varieteu au un aresneal fascinant: de la sfîrcuri incendiare la cupe gigantice de șampanie și de la pălării-candelabru ornate cu pene gigantice la peruci pubiene din cristale. Toate pentru a celebra și parodia în același timp feminitatea, senzualitatea și iluziile. (C.M)

• *Bannas!**

La jumătatea anilor '30 SUA și-au asigurat operațiunile comercial-fructoase din America de Sud apelînd la "foc și sabie". La 70 de ani distanță de la Războaiele bananelor, luptele continuă. Și tot corporațiile americano-multi-naționale sînt prinse cu interesele și insecticidele în vine. Un documentar - investigație despre cruciada unui avocat din Los Angeles împotriva Dole și a operațiunilor din Nicaragua ale companiei. Ca bonus muzici latino. (C.M)

DONCAFÉ®

Eveniment

Tinerii designeri clujeni îi îmbracă pe cinefili în TIFF

Cele mai bune idei ale studenților și masteranzilor Universității de Artă și Design (UAD) din Cluj-Napoca, inspirate de TIFF, vor fi scoase la iveală astăzi, 29 mai, la Casa Matei.

Ana Coroi și Raluca Popa

Vernisajul expoziției de proiecte cu modele pentru tricouri, hanorace și genți imprimate cu sigla și simbolurile festivalului începe de la ora 16:00 în Galeria de Artă de la subsolul Casei Matei. Vizitatorii își vor putea imagina cum ar arăta garderoba lor dacă ar include haine decorate cu turnul TIFF sau cu masca lui Darth Vader. Raluca Popa (secția de design vestimentar) este câștigătoarea concursului de proiecte, iar Ana Coroi (design textil) va primi mențiunea specială. Raluca Popa a câștigat cu o serie de imprimeuri în care a luat imaginea turnului specific TIFF-ului și s-a jucat cu ea ca și cu piesele de lego, iar dintre propunerile Anei Coroi, au fost selectate cele cu săbii laser din *Star Wars*. Imprimeurile Ralucai sînt cele de pe tricourile, hanoracele cu glugă și gențile ce vor fi vîndute anul acesta celor care doresc să poarte TIFF-ul cît mai strîns aproape de pe piele, nu doar în suflet.

Proiectul de expoziție și concurs cu merchandise TIFFFashion a fost realizat de festivalul de film în parteneriat cu Universitatea de Artă și Design Cluj-Napoca și le-a fost adresat tuturor celor din anul III de la secțiile de design și masteranzilor din anul întii. Zeci de studenți de la UAD au trimis propuneri pentru concursul de merchandise, iar coordonatorii Elena Basso-Stănescu și Lucian Broscățean au selectat 48 de idei pentru expoziție.

“Eu am avut mai multe idei prezentate, peste 15, fiecare cu variațiuni, iar coordonatorii au ales cîteva pe care am lucrat mai departe. Va fi prima dată cînd atît de multe persoane vor purta lucruri create de mine”, a spus Raluca Popa, creatoarea tricourilor la modă în acest an pentru cinefili.

Tinerii designeri care au creat pentru TIFFFashion au fost apreciați și de americani. “Marea majoritate a celor care au lucrat pentru colecția de mîne sînt finaliști la competiția Arts of Fashion, cel mai mare concurs de acest fel din SUA, unde au participat 400 de candidați, dintre care au fost aleși 50 de finaliști, iar 10 sînt din Cluj, de la UAD”, a menționat Elena Basso-Stănescu, coordonator al departamentului Fashion-Design UAD.

Inițiativa de a le da pe mînă logo-ul TIFF tinerilor care studiază design vestimentar și textile a venit de la Oana și Tudor Giurgiu. Tinerii designeri clujeni au început cu o parte de documentare în care au scotocit internetul pentru a vedea cum creează artiștii contemporani identități vizuale pentru festivaluri, iar apoi s-au apucat să-și schițeze ideile proprii.

“E foarte bine că s-a făcut proiectul, ne onorează că s-a demarat un astfel de proiect. Ne dorim să continuăm colaborarea cu TIFF-ul. De la prima schiță și pînă la produsele finale, a fost un proces complex. Expoziția va fi un display conceptual al proiectului. Apoi, toate produsele se vor găsi de vînzare la TIFF”, a spus tînărul designer Lucian Broscățean, asistent al lectorului universitar Elena Basso-Stănescu. ■

– RALUCA BUGNAR

Filmul e la modă

“Toți colegii noștri au fost foarte receptivi. Mie mi-a plăcut proiectul și am lucrat din plăcere, vreo lună. A fost o inițiativă foarte bună să implice studenții”, Raluca Popa, câștigătoarea concursului din cadrul TIFFFashion.

“A fost o experiență frumoasă, ne bucurăm că am participat. Cu toate ideile colegilor se pot face produse la TIFF pentru multe ediții de acum încolo. Și dintre ideile care au rămas în stadiul inițial au fost multe foarte bune, foarte frumoase și originale”, Ana Coroi, câștigătoarea mențiunii la concursul de la TIFFFashion.

“Colaborarea dintre UAD și TIFF a început acum mai multe ediții, iar prima prezență consistentă a fost o avanpremieră a lucrărilor de diplomă a secției de design vestimentar: patru seri de fashion în curtea Muzeului de Artă din Cluj-Napoca. Studenții care au expus atunci la TIFF au devenit între timp designeri cunoscuți: Alina Botea, Smaranda Almășan, Dan Arcus, Amil Doboș și alții. Aceasta este a doua colaborare substanțială cu TIFF-ul”, Elena Basso-Stănescu, lector UAD.

Ce se întîmplă, Documentarul?

A fi american

Atunci cînd o inițiativă nu își găsește precedentul în realitatea imediată își adjudecă nomenclatura de 'proiect'. Titlul *The Americana Project* e un indiciu că acesta ar propune un nou stil de a face documentar și de a-și transmite mesajul.

El te poartă prin etapele bifate de doi tineri care au decis să se înroleze odată ce termină liceul, dar poveștile lor sunt întrerupte de conversații din locurile în care americanii și-au vîrît coada – solicitați sau nu – prin intervenții armate (Belgrad, Hiroshima, Vietnam). Juxtapunerea asta are un efect perfid interesant: băieții au luat o hotărîre admirabil de altruistă, să lupte pentru țara lor sau pentru menținerea păcii în zone fierbinți, dar sunt de fapt doriți acolo? Cel mai sincer moment al filmului dă un răspuns la întrebarea în cauză. Patronul unui bar din Serbia compară livrarea forțată a simțului democratic american cu băgarea pe gît a francizei McDonald's. Asta după ce afirmă tare și răspicat că implicarea NATO în Kosovo a fost, după el, o greșeală. E o perspectivă ce vine dinăuntrul subiectivismului, ca multe altele puse pe tapet aici, dar nici una nu se lipește de tot. Nu asupra războiului sau asupra felului în care sunt percepuți americanii în lume. Ce persistă însă e declarația bătrînului rănit la Hiroshima, care se întoarce în fiecare zi la Domul Bombei Atomice. El a reușit să se împace cu americanii învățînd să valorifice conexiunile umane. Să pună accentul în mod firesc – pe individ, nu pe naționalitatea lui. ■

– LAVINIA GAL

Cholita Libre

Documentarul nemțesc semnat de Rike Holtz și Jana Richter e o poveste surprinzătoare, ale cărui personaje sînt un fel de eroine de bilci din Bolivia - "cholitele". Fac spectacol și reclamă sa vină lumea să cumpere bilete la reprezentațiile lor, se luptă întotdeauna cu personajul rău și ies învingătoare. Sînt niște apariții stranii, care se îmbracă pe stradă ca niște paparude. Poartă fuste lungi și colorate și niște pălării micuțe și negre, ca semne distinctive ale apartenenței la această breaslă.

Ce practică ele se numește Lucha libre (luptă liberă), iar pregătirile pentru ieșirea pe scenă sînt de un tragic-comic absolut. Protagonistele Rosita Sfarmă-Inimi, Carmen Rosa Campioana, Yolanda Pasionala și Claudina Condamnata au în program mișcări de lupte greco-romane, căzături regizate pînă la ultimul detaliu pentru a impresiona publicul, coregrafie îndelung studiată, care ascunde în spate multe ore de muncă. Și se poartă ca niște artiste adevărate.

Dar viața lor e mult mai mult decît spectacol. Iar în spatele "personajelor" pe care le joacă "pe ring" găsești povești de viață impresionante. ■

– ANA MARIA SANDU

Supernova

Infidelitate

De la *Who's Afraid of Virginia Woolf?* și pînă la *Closer*, filmul construit pe dinamica a două cupluri a fost prezentat în multe ambalaje și a epuizat toate permutările posibile între participanți. E o idee care persistă, un punct nevralgic pe care îl are cam toata lumea și stă în vanitatea de a stabili *cin*e e mai fericit.

În sensul acesta, *Himlen's Hjärta* poate trezi în cuplurile aflate la a doua tinerețe abisuri pline de întrebări.

Filmul pornește de la o discuție ipotetică, dar jucăușă despre adulter și cînd ar fi justificat să-l comiți, degenerînd (evident) în verbalizarea pentru prima dată a unor adevăruri grele și percutante.

Fără să realizezi, ești ținut captiv în intimitatea inconfortabilă a personajelor, nepărăsind niciodată interioarele lor tipic suedeze - încăperile spațioase, mobilate minimalist în tonuri relaxante și cu cel mai desăvârșit tapet pe pereți. De aici, din cele mai decente circumstanțe imaginabile, cei patru privesc dezarmant, direct spre cameră, cu o sinceritate brută și expresii ale căror autentic deranjează. E un tip de suferință reținută și cu atît mai chinuitoare. Pentru asta merită văzut filmul în primul rînd, pentru măiestria cu care e încheiat jocul actoricesc. Mai ales Lena Endre în rolul Susannei e uimitoare. Al doilea motiv ar fi efectul puternic pe care îl are, felul în care reușește să te sufoc și să te subjuge, să-ți ofere simultan stabilitate și haos. Aproape ca o cânie de cursă lungă. ■

- LAVINIA GAL

Profesiunea actriță

În rolul principal: Maya

Maya are 18 ani, este supraponderală și neîndemînică. Aflată la o vîrstă critică, în ultimul an de liceu, devine și mai conștientă de defectele ei. Totuși, visul vieții ei este să se facă actriță și ar fi în stare de orice să și-l îndeplinească. La o nuntă, o întîlnește pe Erika, care i se prezintă ca regizoare de documentare. Maya profită de ocazie și îi propune să facă un film cu ea. Ori, un documentar despre o fată grasă, caraghioasă, care vrea să se fie actriță

și insistă să joace rolul Violet, din a12-a noapte, poate fi o sursă sigură de bani, de care Erika are momentan mare nevoie. Dar, pe parcursul filmărilor, Maya reușește să o cucerească pe regizoare prin căldura și entuziasmul ei. *Starring Maya* este o poveste despre cunoașterea și acceptarea de sine, despre vise și puterea de a le transforma în realitate.

Suedezi ne-au obișnuit cu revelații semnate Andersson, Moodysson sau cu abordări noi ale genului, vezi *Let the right one in* de Tomas Alfredson.

Tînăra regizoare Teresa Fabrik nu face tradiția de rușine. Filmul acesta cu o poveste simplă și, uneori, previzibilă, e scris, jucat și filmat impecabil.

Și mai are un mare atu: actrița debutantă Zandra Andersson în rolul Mayei, convingătoare și atașantă. ■

- CRĂIȚA NANU

Program Simbătă, 29 mai

CINEMA REPUBLICA

11:00 - 88' **Miss Kicki** (r. Hakon Liu, Suedia-Taiwan) Supernova
 13:00 - 95' **O inimă bună / The Good Heart** (r. Dagur Kari, Islanda-Danemarca-Franța) Supernova
 15:30 - 124' **Floarea deșertului / Desert Flower** (Sherry Horman, Marea Britanie) Supernova
 18:00 - 100' **Caravana cinematografică / Kino Caravan** (Titus Muntean, România) Zilele Filmului Romînesc
 20:00 - 170' **Metropolis** (r. Fritz Lang, Germania) Evenimente Speciale
 23:00 - 93' **The Red Riding Trilogy - 1980** (r. James Marsh, Marea Britanie) Proiecții speciale

CINEMA VICTORIA

10:00 - 75' **Poveste cu doi țintari / A Tale of Two Mozzies** (r. Jannik Hastrup, Flemming Quist Møller, Danemarca) educaTIFF 8+
 12:00 - 85' **Videocrația / Videocracy** (r. Eric Gandini Suedia) Proiecții speciale
 14:30 - 85' **Aplauze / Applause** (r. Martin Zandvliet, Danemarca) Profesiune: actriță
 17:00 - 98' **Crocodilii / Vorstadt krokodile** (r. Christan Ditter, Germania) educaTIFF 11+
 19:30 - 85' **Nimic personal / Nothing Personal** (r. Ursula Antoniak, Olanda-Irlanda) Competiție

14' **Vigilența / Vigilancia** Umbre scurtmetraje

22:00 - 104' **O soluție rațională / A Rational Solution** (r. Jorgen Bergmark, Suedia) Competiție

10' **În spatele ușilor închise / In Chambers** Umbre scurtmetraje

00:30 - 91' **Secrete îngropate / Buried Secrets** (r. Raja Amari, Tunisia, Franța) Umbre
 10:00 - 88' **Bananas!*** (r. Fredrik Gertten, Suedia) Ce se întîmplă, documentarule?

12:30 - 91' **Shirley Adams** (r. Oliver Hermanus, Africa de Sud, SUA, Marea Britanie) Supernova

15:00 - 70' **Cholita Libre / Cholita libre - Wer night kämpft, hat schon verloren** (r. Rike Holtz, Jana Richter, Germania) Ce se întîmplă, documentarule?

17:30 - 90' **Templul credinței / Temple of Trust** (r. Hans Breetveld, Olanda) Terapii extreme

20:00 - 104' **Imaculata concepție a peștișorului albastru / The Immaculate Conception of Little Dizzle** (r. David Russo S.U.A.) Umbre

22:30 - 89' **A fi american / The Americana Project** (r. Topaz Adizes S.U.A.) Ce se întîmplă, documentarule?

CINEMA CITY SALA 1

12:00 - 100' **La pivellina** (r. Tizza Covi, Rainer Frimmel, Austria, Italia) Supernova

15:00 - 107' **Ultima știre / Newsmakers** (r. Anders Banke, Rusia, Suedia) Umbre

18:00 - 101' **Suflete moarte / Cold Souls** (r. Sophie Barthes, S.U.A.) Supernova

20:30 - 105' **Un tip destul de înțelegător / A Somewhat Gentle Man** (r. Hans Petter Moland, Norvegia) Supernova

CINEMA CITY SALA 2

11:30 - 95' **Infidelitate / Heaven's Heart** (r. Simon Staho, Suedia, Danemarca) Supernova
 14:00 - 125' **Răpirea / Rapt** (r. Lucas Belvaux, Franța Belgia) Supernova
 17:00 - 133' **Floarea de gheață / A Frozen Flower** (r. Ha Yu Coreea de Sud) Fără limită
 20:00 - 130' **Fără suflare / Breathless** (r. Yang Ik-Joon, Coreea de Sud) Fără limită

CINEMA CITY SALA 10

11:00 - 74' **Scrisori către părintele Iacob / Letters to Father Jacob** (r. Klaus Haro, Finlanda) Supernova

13:00 - 94' **În rolul principal: Maja / Starring Maja** (r. Teresa Fabrik, Suedia) Profesiune: actriță

16:00 - 124' **Cum mi-am petrecut sfîrșitul verii / How I Ended This Summer** (r. Aleksei Popogrebski Rusia) Supernova

18:30 - 94' **Infernul lui Henri-Georges Clouzot / Henri-Georges Clouzot's Inferno** (r. Serge Bromberg, Ruxandra Medrea, Franța) Ce se întîmplă, documentarule?

21:00 - 110' **Submarino** (r. Thomas Vinterberg, Danemarca) Supernova

PIAȚA UNIRII
 21:45 - 111' **Crazy Heart** (r. Scott Cooper, S.U.A.) Piața Unirii

CINEMA ECHINOX
 21:30 - 94' **Nimfa / Nymph** (r. Pen-ek Ratanarung, Tailanda) Umbre
 23:30 - 95' **Hoarda / La horde** (r. Yannick Dahan, Benjamin Rocher, Franța) Umbre

TIFF LOUNGE
 19:00 - 86' **Debarcaderul din Sevastopol / The Pier of Apolonovka** (r. Andrei Schwartz, Germania) Ce se întîmplă, documentarule?
 21:00 - 77' **Partner de-o viață / Old Partner** (r. Lee Chung-Ryoul, Coreea de Sud) Ce se întîmplă, documentarule?

TIFF MEETING POINT
 22:30 - 70' **Cholita Libre / Cholita libre - Wer night kämpft, hat schon verloren** (r. Rike Holtz, Jana Richter, Germania) Ce se întîmplă, documentarule? Intrare liberă!

DRIVE IN
 22:00 - 90' **Singe și ploaie / Blood and Rain** (r. Jorge Navas, Columbia) Umbre

INSOMNIA
 20:30 - 87' **Navigatori în Cosmos / Space Sailors** (r. Marian Kiss, Germania) Ce se întîmplă, documentarule?
 22:30 - 88' **Burlesque, fără perdea / Burlesque Undressed** (Alison Grist, Marea Britanie) Ce se întîmplă, documentarule?

Proiecțiile de Gală TIFF 2010

prezentate de

 Energobit 20^{de ani}

Iulius Mall partener al Festivalului de Film Transilvania 2010.

Livrăm flori la domiciliu
oriunde în lume

www.magnolia.ro

magnolia

grupaj de inimă ta

Bistro Viena

DIESEL
CAFÉ • LOUNGE • CLUB

DIESEL CLUB • PIATA UNIRII 17 • INFO: 0730.083.880
WWW.DIESELCLUB.RO

NAPOCA 15
RESTAURANT & BAR

www.napoca15.ro

8 nunți și o înmormântare

Cu Opțiunea Premium DVR a serviciului UPC Digital TV poți să revezi de câte ori vrei doar scenele care ți-au plăcut mai mult, poți pune pauză și înregistra emisiunile difuzate în direct.

DVR - Digital Video Recording

tv • internet • tel
Mai bine cu fiecare zi

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
DE FILM TRANSILVANIA

EuroGsm
partener Orange

TIFF GÂNDESTE VERDE

Recicleaza-ți telefonul și poți câștiga o invitație de doua persoane la proiecția filmului **Baaria** în regia lui Giuseppe Tornatore în cadrul Festivalului Internațional de Film Transilvania. În plus primești un voucher de 25 lei reducere (TVA inclus) la achiziționarea telefonului Nokia X3 din magazinele EuroGsm

Mai multe detalii la standul EuroGsm din P-ța Unirii.

MEGADAY -30%

la toate produsele
în 28, 29 și 30 Mai

DEBENHAMS DESIGN
in every department

Debenhams Polus Center,
Str. Avram Iancu, Florești, Cluj-Napoca

Supernova

Scrisori către părintele Iacob

Leila este grațiată după ce ispășește doar 12 ani din sentința de închisoare pe viață. Vestea eliberării vine ca o surpriză deranjantă. În lipsa altei variante, Leila acceptă să se mute în casa preotului Jacob și să lucreze ca asistentă a lui. Orb din naștere, Jacob a învățat Biblia pe de rost și și-a petrecut viața propovăduind mesajul ei. Acum este prea bătrîn ca să mai poată profesa și își găsește ocupație și alinare în lectura scrisorilor primite de la diverși credincioși. Treaba Leilei este să îi citească cu voce tare scrisorile. Totul se întâmplă în casa parohială a preotului, o oază de liniște în mijlocul naturii.

Cadrelor largi îți taie respirația și te invită la introspecție. Regizorul finlandez Klaus Haro spune o poveste în două personaje despre credință și fragilitatea spiritului uman. Filmul a fost inițial gândit pentru televiziune dar, după primele vizionări, actorii și imaginea semnată de Tuomo Hutri au convins că locul lui este pe marile ecrane. *Letters to Father Jacob* strălucește cu adevărat. ■

- CRĂIȚA NANU

Competiție

0 soluție rațională

Într-o mică localitate nespescificată din Suedia totul este calm și merge bine. Drept dovadă, cuplurile din sat se duc la biserică, unde Erland și May, cuplul căsătorit prin excelență din zonă, le oferă consiliere matrimonială. Toată lumea înregistrează progrese, toți se înțeleg din ce în ce mai bine, iar lucrurile sînt fix așa cum ar trebui să fie. Doar că Erland, într-un moment de neatenție, se îndrăgostește de Karin, nevasta celui mai bun prieten al său. Sven-Erik, soțul lui Karin, e destul de instabil, iar Erland tocmai l-a scapat dintr-o tentativă de suicid, drept care cei patru, fiind niște entități eminamente mature și rationale, decid că nu are rost să-și distrugă căsătoriile pentru pasiunea trecătoare care s-a năzărit între Erland și Karin. Iar în scopul epuizării ei, decid să se mute toți patru împreună, pentru că, altminteri, secretele și ascunsul prin tufișuri ar putea precipita și alimenta aventura dintre cei doi. Pe cînd, dacă faci sex în casă, aproape de partenerii lor, pesemne că totul se va stinge repede, mai cu seamă că au stabilit un set precis de reguli. Cum ar fi că cei doi trebuie să facă sex numai în spatele ușilor închise. *0 soluție rațională* e un eseu absolut impecabil despre ce se întîmplă atunci cînd oamenii încearcă să-și diagrameze și să-și încătușeze emoțiile, cînd încearcă să le pună la colț și să le dea comenzi. Filmul lui Jörgen Bergmark atinge asemenea praguri de terorism emoțional, încît parcă te-ai uita la un *Funny Games* în care toți participanții sînt acolo de bună voie, gata să fie martorii la prăbușirea, rînd pe rînd, a căsătoriei, dragostei și a lui Dumnezeu. ■

- CĂTĂLIN MOISE

• TRANSPORT PERSOANE CU MICROBUZE • TRANSPORT MARFĂ • TRACTĂRI PE PLATFORMĂ •

TAXI NAPCA *Un taxi după sufletul clujeanului!*

CALL CENTER

orange	cosmote
0744 930 872	0762 689 751
0754 098 154	zapp
vodafone	0788 642 251
0722 642 251	rds
0726 231 231	0771 697 765

0264
953 **NOU: *9953**
NUMĂR CU TARIF NORMAL
valabil în rețelele orange și Vodafone

COMENZI NON-STOP!

www.taxipronapoca.ro

Digital Cube & Videolink la Meeting Point

Digital Cube&Videolink, compania specializată pe închirierea de echipament profesional pentru industriile de film, televiziune și postprocesare pentru camerele digitale îi invită pe cineștii și pe producătorii de film să interacționeze cu echipamentele și soluțiile lor tehnice în zilele de 29 și 30 mai, orele 11-18.

La TIFF Meeting Point, în curtea Muzeului de Artă se va putea testa noul senzor MX al camerei RED și uneltele de procesare ale materialului filmat cu acest senzor, combinate cu noua știință RED color. Rezultatele se pot vizualiza pe unul dintre cele mai performante monitoare DCI compliant – Cine-tal.

Supernova

Miss Kicki

Kicki se întoarce în Suedia după o aventură de 12 ani în America. Arată și se poartă ca o fană de backstage a vreunei trupe de glam rock. Fiul ei, Viktor, a fost crescut de bunăcă, aceasta livrându-i-l mamei proaspăt sosite sub formă de adolescent respectuos și timid. Kicki și Viktor încearcă o reapropiere (dacă o fi fost vreuna la început) în timpul unei călătorii în Taipei, unde Kicki are un iubit găsit pe un chatroom. Dar Kicki e prea rapace pentru a se gândi doar la el, așa că se dă la recepționarul

hotelului fetid în care se cazează. Viktor explorează orașul (Taipei e relaxat-incert, cam ca vizitatorii) și e rapid acostat de Didi, un adolescent gay, dintr-o bucată, și nu trece mult pînă cînd Viktor lasă orice precauție la o parte (dacă o fi avut-o sau doar nu vroia să pară ușuratic). La fel ca alte filme nordice (*Troubled Waters*, de exemplu, rulat la TIFFul trecut), *Miss Kicki* preferă să observe (nu fără duișenie și compasiune) personaje fără certitudini și cu destul de multă vină din pricina asta. Dacă un film mediteranean ar fi preferat, să zicem, să-i rezerve un final crunt unei femei pentru că și-a abandonat copilul și are relații cu bărbați tineri, *Miss Kicki* îi acordă protagonistei spațiu de manevră și indulgențele aferente, și numai pentru a se convinge că nici măcar complet liber nu te simți mai puțin mizerabil. ■

– MARK RACZ

Suflete moarte

Filmul e vizionabil și numai pentru că îl are pe Paul Giamatti în rolul principal, jucîndu-se pe sine. E un actor new yorkez nevrotic, măcinat de dileme existențiale cauzate într-o mare măsură de faptul că urmează să joace într-o piesă de Cehov. După ce citește un articol în *The New Yorker*, Giamatti apelează la o clinică unde-și poate stoca sufletul și astfel să scape de tumultul (strident) Woody Allenian. Fără suflet, Giamatti ia tot

mult mai ușor, lasă la o parte tactul și prudența socială, dar în același timp rolul său din *Unchiul Vania* îi devine cumva străin și personajul său ajunge să fie imponderabil. Giamatti își cere sufletul înapoi și se pricopsește cu sufletul unui poet rus în timp ce al lui a ajuns într-o divă rusoaică de soap opera. Deși delectabil și cu rude de seamă (se simt influențele din Charlie Kaufman, Woody Allen, Andrei Tarkowski în segmentele dedicate unei traficante de suflete și supliciilor ei de căraș), *Cold Souls* se axează mai mult pe comedie situațională (chit că metafizică) în detrimentul unei poziționări clare față de suflet/absența lui. Dar nu e nimic pierdut căci situațiile lui Giamatti și el însuși duc filmul foarte în față și-l fac o experiență mai rară în cinema-ul de azi, chit că niscaiva inconsistentă. ■

– MARK RACZ

A Daimler Brand

Pe aripile legendei.

SLS AMG

Mercedes-Benz

AMG

